

церемоніи на старитѣ наслѣдницы на Римъ. — Смутнята, която станѣла въ Цариградѣ, свалила Юстиніана отъ престола, и той былъ принуденъ да бѣга въ Херсонесъ. Но като го былъ страхъ тука за живота му, той отишелъ на една ладія по море къмъ устіята на Дунава. Тербелъ (предъизвѣстенъ, видиса) повыкалъ го при себе си, пріелъ го съ голѣма почетъ и му са врекълъ помощъ (702). Той дигналъ сичката войска и на другата година отишелъ съ Юстиніана въ Цариградѣ. Юстиніанъ безъ бой былъ припознатъ вторий пѣтъ за Императоръ. Тербелъ стоялъ съ войската си до стѣната на Влахерна. Тогазъ му устѣпили областъта *Загорье*, часть на северна Тракія покрай Планината отъ Желѣзникъ — (*Сидѣра*, днесъ Ескы-Загра) до Дебелтъ или Бургасъ, съ важныѣ крайморскы градове Анхіалъ и Мессемврія; ще, Императорътъ му са врекълъ да му плаща давнина; той самичкъ излѣзълъ при него отъ столицата, облѣкълъ го въ императорска дреха и го нарекълъ *кесарь*; ⁽⁵⁾ на Тербела турили престолъ до престола на Императора и народътъ Цариградскый му са поклапѣлъ, като на собственыя си царъ; и, когато са раздѣлили, Българинътъ былъ обсыпанъ съ безчетъ много дарове. Любопытенъ е разказътъ на лѣтописца ⁽⁶⁾ за богатството и щедростъта на Тербеда: той былъ турилъ щита си на земята, съ испѣчената страна надолу; върху щита — *камшика* си, съ който ѣздѣлъ на конь, и послѣ насипалъ пары около щита и камшика; като забилъ копіето си въ земята, той натуралъ отдвѣтъ му страны до върха кокринены платове; раздавалъ пары на войныѣ отъ

⁽⁵⁾ Титултъ *кесарь* былъ вторый подиръ императорскыя. Преди Тербела българскыѣ владѣтели са наричали крале, а по-напрадъ ще — кнезове и войводы. —

⁽⁶⁾ У *Стриттера* II, 516.